

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/49/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120203739
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3120203739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., proti žalovanému: Program@ spol. s r. o., so sídlom Brnianska 10, Trenčín, IČO: 17 640 415, v konaní právne zastúpený: Mgr. Zuzana Dohnanská, advokátka so sídlom Bottova 1341/101, Dubnica nad Váhom, IČO: 42 147 883, o zaplatenie 20.817 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 27C/37/2020-264 zo dňa 9. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 20.817 Eur spolu s úrokom z omeškania a výrokom II. žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca v podanej žalobe dôvodil tým, že na hráčsky účet č. XXXXXXX s registračným emailom B. na webovom portáli B. spoločnosti Program@ spol. s r. o. v časovom rozmedzí od 05.02.2019 do 05.12.2019 vložil sumu 20.817 Eur, pričom je osobou trpiacou duševnou poruchou - patologické hráčstvo. V dôsledku ochorenia má narušené úsudkové schopnosti, nie je schopný kontrolovať svoje nakladanie s financiami a v dostatočnej miere predvídať a uvedomiť si krátkodobé a dlhodobé dôsledky. Táto duševná porucha ho robila neschopným disponovať s finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami od 03.05.2015 dodnes, čo potvrdzuje doložený znalecký posudok. Na základe uvedeného boli vklady na hráčsky účet u žalovaného neplatnými právnymi úkonmi a teda došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na strane žalovaného. Žalobca vyzval žalovaného na vrátenie plnenia z neplatných právnych úkonov, na čo žalovaný nereagoval. O tom, že žalobca trpí predmetnou psychickou poruchou svedčia záznamy mnohých odborníkov a dva znalecké posudky.

1.2. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámením sa s vyjadreniami žalovaného prostredníctvom jeho právnej zástupkyne, oboznámením obsahu listinných dôkazov predložených stranami sporu. Uznesením sp. zn. 27C/37/2020 zo dňa 04.08.2022 nariadil v spore znalecké dokazovanie znalcom z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a za znalca ustanovil MUDr. Ladislava Lauka, evidenčné číslo znalca: 914103, s miestom výkonu činnosti D. X, E.. Úlohou znalca bolo vyhotoviť Dodatok k znaleckému

posudku č. 12/2020 zo dňa 24.03.2020, v ktorom mal zodpovedať na otázky položené sporovými stranami.

1.3. Na základe vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: Z emailového potvrdenia zo dňa 05.02.2019 vyplynulo, že portál B. F. úspešne zaregistroval v stávkovej kancelárii B. F. žalobcu pod loginom B.. Z emailového výpisu doručeného na uvedenú emailovú adresu stávkovou kanceláriou B. F. dňa 05.12.2019 vyplynulo, že súhrnné čísla účtu žalobcu sú: počet vsadených tiketov: 5759, suma vsadených tiketov: 126.046 Eur, suma vyplatených tiketov: 105.229 Eur. Prílohou emailovej správy je výpis transakcií účtu. Zo znaleckého posudku č. 12/2020 vypracovaného MUDr. Ladislavom Laukom ku dňu 26.02.2020 prvoinštančný súd zistil, že tento bol vypracovaný na objednávku žalobcu, pričom úlohou znalca bolo vyšetriť žalobcu, oboznámiť sa s priloženou zdravotnou dokumentáciou

a po jej preštudovaní odpovedať na otázku, či posudzovaný (žalobca) trpel

a dodnes trpí duševnou poruchou, ktorá ho robila neschopným disponovať finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami, uzatvárať zmluvy a dohody, a ak áno, odkedy trpel touto duševnou poruchou. V závere znaleckého posudku znalec konštatuje, že na základe vyšetrenia žalobcu a na základe preštudovanej dokumentácie je možné uzavrieť, že posudzovaný trpel a dodnes trpí hráčskou závislosťou (gamblingom). Ide o duševnú poruchu, ktorá ho robila neschopným disponovať finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami, uzatvárať zmluvy a dohody. Čas vzniku tejto poruchy je možné ohraničiť približne dňom úrazu 03.05.2015 a trvá dodnes. Z Independent Psychiatric Report for the Court (úradný preklad v spise na čl. 138-140) vyplynulo, že hráčska závislosť sa u žalobcu vytvorila ako priamy následok zranenia. Opätovne v nej bola deklarovaná porucha: Patologické hráčstvo (F63). Zo zdravotných záznamov žalobcu súd prvej inštancie zistil, že žalobca je liečený minimálne od r. 2017 na Slovensku v psychiatrickej ambulancii, pravidelne sa zúčastňuje psychiatrických kontrol, bol hospitalizovaný na psychiatrickej klinike s prijímacou diagnózou patologické hráčstvo v čase od 25.10.2017 do 03.11.2017 a podrobil sa aj psychologickému vyšetreniu. Z rozhodnutia Ministerstva financií SR č. 42791/2016-622 zo dňa 30.09.2016 mal prvoinštančný súd preukázané, že žalovanému bola udelená individuálna licencia na prevádzkovanie stávkových hier prostredníctvom stávkových kancelárií na obdobie odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 30.09.2021, a to v zmysle zákona č. 171/2005

Z. z. o hazardných hrách. Zároveň bol schválený herný plán, ktorý tvorí prílohu tohto rozhodnutia. Z rozhodnutia Ministerstva financií SR č. 25310/2017-622 zo dňa 17.08.2017 súd zistil, že žalovanému bolo povolené prevádzkovanie stávkových hier prostredníctvom internetovej siete ako komunikačného kanálu, v zmysle zákona č. 171/2005 Z. z.

o hazardných hrách. Rozhodnutím Úradu pre reguláciu hazardných hier

č. URHH/000156/2020-160 zo dňa 26.03.2020 bola žalovanému odňatá individuálna licencia na prevádzkovanie stávkových hier, a to dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, t.j. 01.04.2020, podľa zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách. Z výpisu

z bankového účtu žalobcu vedeného v G. F. za obdobie mesiaca máj 2019 a jún 2019 súd zistil, že prakticky jedinými výdavkami žalobcu boli platby v prospech portálu H.. Z odpovede Úradu pre reguláciu hazardných hier na žiadosť žalobcu zo dňa 15.06.2021 je zrejmé, že žalobcovi bolo oznámené, že je evidovaný ako osoba vylúčená z hazardných hier podľa zákona č. 30/2019 Z.z. o hazardných hrách a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Z výzvy o vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 12.02.2019 vyplynulo, že žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia sumy 17.430,05 Eur prijatej žalovaným na hráčsky účet

č. XXXXXXXX na webovom portáli doublestarbet.sk.

1.4. Z doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 12/2020 vypracovaného MUDr. Ladislavom Laukom zo dňa 26.01.2023 súd prvej inštancie zistil, že znalec po preštudovaní zdravotnej dokumentácie žalobcu a jeho ďalšom vyšetrení dňa 26.01.2023, v závere konštatuje, že:

- patologické hráčstvo patrí medzi poruchy návykov a impulzov a znamená, že človek nedokáže ovládať svoje impulzy vo vzťahu k uvedenej činnosti. Bez cudzej pomoci t.j. absolvovania liečby nie je možné hráčsku závislosť dostať pod kontrolu,
- počas samotného hrania sú vôľové schopnosti hráča do veľkej miery oslabené, konanie gamblera počas hry nie je vedené jeho slobodnou vôľou, ale je chorobné,
- gamblera zastaví až nejaká vonkajšia okolnosť, keď sa mu minú dostupné peniaze,

- žalobca za bežných okolností dokáže posúdiť možné následky svojho konania, a teda vie vyhodnotiť, že hranie môže skončiť ťažkými finančnými stratami. Počas samotnej hry, človek trpiaci hráčskou závislosťou má zníženú schopnosť posúdiť možné následky hrania a ešte horšiu schopnosť svoje správanie kontrolovať.
- žalobca vo všeobecnosti dokáže svoje konanie ovládať, okrem situácií spojených s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami. Nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky.
- žalobca netrpí duševným ochorením v pravom zmysle a dokáže primerane okolnostiam predvídať následky svojho konania. Vo vzťahu k hraniu však gambler počas hry má narušený kritický úsudok. Možné následky svojho konania si uvedomuje, ale sa nimi neriadi.
- žalobca bol schopný posúdiť možné následky svojej registrácie na webovom portáli žalovaného a bezhotovostných prevodov na účet žalovaného, avšak mal zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje. Konanie žalobcu bolo ovplyvnené jeho hráčskou závislosťou, pričom jeho schopnosti vôľou odolávať závislosti boli oslabené aj depresívnym ochorením, na ktoré sa dlhodobo lieči.
- žalobca netrpí duševným ochorením v pravom zmysle, jeho úsudok nie je patologicky narušený v inej oblasti.

1.5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, § 34, § 37 ods. 1, § 38 ods. 1, 2, § 39, § 454, § 456, § 845 ods. 1 a § 846 Občianskeho zákonníka.

1.6. Vychádzal z toho, že žalobca sa prioritne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia z titulu neplatného právneho úkonu, t.j. registrácie na webovom portáli H. žalovaného a vkladov realizovaných na hráčsky účet žalobcu u žalovaného v časovom rozmedzí od 05.02.2019 do 05.12.2019, celkovo v sume 20.817 Eur, z dôvodu diagnózy patologického hráčstva tieto považoval za absolútne neplatné právne úkony, pretože išlo o právne úkony realizované žalobcom v duševnej poruche. Na pojednávaní dňa 03.06.2022 žalobca doplnil, že za neplatné právne úkony považuje aj samotné stávky realizované na webovom portáli žalovaného.

1.7. V konaní nebolo sporné, že žalovanému bola na základe rozhodnutia Ministerstva financií SR č. 42791/2016-622 zo dňa 30.09.2016 udelená individuálna licencia na prevádzkovanie stávkových hier prostredníctvom stávkových kancelárií na obdobie odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia do 30.09.2021, v zmysle zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách. Zároveň bol schválený herný plán, ktorý tvorí prílohu tohto rozhodnutia. Rozhodnutím Ministerstva financií SR č. 25310/2017-622 zo dňa 17.08.2017 bolo žalovanému povolené prevádzkovanie stávkových hier prostredníctvom internetovej siete ako komunikačného kanálu, v zmysle zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách. Rozhodnutím Úradu pre reguláciu hazardných hier č. URHH/000156/2020-160 zo dňa 26.03.2020 bola žalovanému odňatá individuálna licencia na prevádzkovanie stávkových hier, a to dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia, t.j. 01.04.2020, podľa zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách.

1.8. Pri posúdení dôvodnosti obrany žalovaného v predmetnom spore spočívajúcej v tom, že o duševnej poruche žalobcu nevedel a v súlade s herným plánom nemal dôvod nezaregistrovať žalobcu ako hráča na svojom webovom portáli a neprijat' jeho stávky, súd prvej inštancie poukázal na to, že osobitným dôvodom neplatnosti právneho úkonu je prípad, keď právny úkon urobila osoba konajúca v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento úkon nespôsobilou. V tomto prípade nejde o osoby, ktorých spôsobilosť na právne úkony súd rozhodnutím obmedzil, pokiaľ urobili právne úkony, ktorých sa toto obmedzenie týka, lebo takéto úkony sú neplatné podľa odseku § 38 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou. Nie je potrebné, aby konajúca osoba (jedna z viacerých konajúcich osôb) bola v dobe právneho úkonu zbavená spôsobilosti na právne úkony alebo aby jej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená, príp. ak obmedzenie na základe rozhodnutia nezahŕňa právny úkon, o ktorý ide. Postačí, aby v rozhodnej dobe bola konajúca osoba postihnutá duševnou poruchou, ktorá ju robí na právne úkony neschopnou. Môže ísť o okamžitú duševnú poruchu, najmä o konanie v afekte atď. V každom prípade je potrebné konkrétne skúmať, či je tu súvislosť medzi duševnou poruchou a právnym úkonom a či práve pre duševnú poruchu bol účastník neschopný urobiť konkrétny právny úkon buď preto, že nedokázal

posúdiť následky takéhoto konania, alebo nebol schopný ovládnuť svoje konanie. Ak bol právny úkon urobený fyzickou osobou, ktorá nie je spôsobilá na právne úkony, alebo osobou konajúcou v duševnej poruche, považuje sa za neplatný. Neplatnosť podľa tohto ustanovenia je absolútnou neplatnosťou.

1.9. Dôvodom neplatnosti právneho úkonu podľa žalobcu mala byť absolútna neplatnosť právneho úkonu. Posudzovanie absolútnej neplatnosti právneho úkonu je úlohou súdu z jeho úradnej povinnosti a nároky z absolútne neplatného právneho úkonu sú nárokmi z bezdôvodného obohatenia.

1.10. Súd prvej inštancie poukázal na to, že konštatovať neplatnosť právneho úkonu, ktorý urobila fyzická osoba v konkrétnom prípade pod vplyvom duševnej poruchy, môže iba súd, pričom svoje zistenie musí súd oprieť o znalecký posudok. Zo znaleckého posudku musí vyplývať, že v danom prípade (in concreto) išlo u konajúceho o prechodnú duševnú poruchu. Ak má byť urobený právny záver, že právny úkon je podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka neplatný, musí byť bez pochybností preukázané (urobené istým v procesnom zmysle), že predmetná osoba konala v duševnej poruche aspoň prechodnej povahy, ktorá by ju robila na predmetný právny úkon nespôsobilou.

1.11. V tejto súvislosti súd prvej inštancie zdôraznil, že teda nie každá duševná porucha fyzickej osoby, ktorá robí právny úkon, vedie k absolútnej neplatnosti právneho úkonu, ale len taká duševná porucha, ktorá konajúcu osobu robí na tento právny úkon neschopnou z dôvodu, že nemôže posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť. Neplatnosť právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje bezpečné zistenie, že účastník právneho úkonu v čase, keď urobil právny úkon, nedokázal posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládnuť. V súdnom konaní je teda potrebné zistiť existenciu duševnej poruchy a či táto duševná porucha mala vplyv na schopnosť konajúcej osoby posúdiť následky svojho konania a ovládnuť svoju vôľu. Zisťovanie týchto právne významných skutočností si (z povahy veci) vyžaduje znalecké posúdenie. Znalecký posudok by mal teda byť (z hľadiska odborného posúdenia zdravotného stavu osoby, ktorá v inkriminovanej dobe mala urobiť právny úkon v duševnej poruche) odborným podkladom vo forme dôkazu, ktorý v spojitosti s ďalšími dôkazmi by mal súd viesť k jeho záveru o tom, či posudzovaná osoba v danom okamihu konala pri robení predmetného právneho úkonu v duševnej poruche alebo nie.

1.12. Súd prvej inštancie uviedol, že v predmetnom spore žalobca svoj zdravotný stav preukazoval lekárskymi správami deklarujúcimi jeho diagnózu - patologické hráčstvo (gambling), no predovšetkým znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria. K predmetnému znaleckému posudku č. 12/2020 vypracoval znalec doplnok č. 1, v ktorom zodpovedal otázky sporových strán. Prvoinštančný súd opätovne zdôraznil, že nie každá duševná porucha fyzickej osoby, ktorá robí právny úkon, vedie k jeho (absolútnej) neplatnosti, ale (iba) tá duševná porucha, ktorá konajúcu osobu robí na tento právny úkon neschopnou (z dôvodu, že nemôže posúdiť následky svojho úkonu a/alebo svoje konanie ovládnuť). Konštatovanie neplatnosti právneho úkonu bude opodstatnené iba vtedy ak bude dokazovaním bezpečne preukázané, že predmetná osoba urobila právny úkon v duševnej poruche aspoň prechodnej povahy, ktorá vylučovala jeho rozpoznávaciu schopnosť (schopnosť posúdiť následky svojho konania) a schopnosť určovaciu (schopnosť ovládnuť svoje konanie), príp. aspoň jednu z nich. To, či v danej situácii konajúca osoba vedela posúdiť následky svojho konania, alebo ho ovládnuť, musí posúdiť znalec z odboru psychiatrie. Súd musí zároveň prihliadnuť na všetky okolnosti ktoré súviseli s napadnutým právnym úkonom.

1.13. Prvoinštančný súd poukázal na to, že pri vyhotovení znaleckého posudku znalec vychádzal zo zdravotnej dokumentácie dodanej zadávateľom - žalobcom. Analyzoval zdravotnú dokumentáciu od 03.03.2017 do 04.12.2019 a následne vykonal vlastné šetrenie dňa 26.02.2020. Z obsahu lekárskeho správ a záverov ošetrojúcich lekárov a znalca je zrejmé, že stav žalobcu je pretrvávajúci. Z vlastných tvrdení žalobcu dospeli lekári k ohraničeniu času začiatku poruchy dňom 03.05.2015, dňom úrazu v zahraničí. Prvé deklarovanie diagnózy ošetrojúcim lekárom na Slovensku je datované dňom 13.03.2017, čo vyplýva aj z priloženej lekárskej správy. Priebeh ochorenia a liečby deklaruje prepúšťacia správa z 25.10.2017, z ktorej vyplýva,

že žalobca bol hospitalizovaný vo Fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici s diagnózou Patologické hráčstvo. Pretrvávajúci stav žalobcu vyplýva aj z posudku zo dňa 26.9.2019 a z lekárskej správy zo dňa 12.02.2020.

1.14. Z doplnenia č. 1 znaleckého posudku č. 12/2020 vypracovaného MUDr. Ladislavom Laukom zo dňa 26.01.2023 súd prvej inštancie zistil, že znalec po preštudovaní zdravotnej dokumentácie žalobcu a jeho ďalšom vyšetrení, v závere najprv vo všeobecnosti konštatuje, že, patologické hráčstvo patrí medzi poruchy návykov a impulzov a znamená, že človek nedokáže ovládať svoje impulzy vo vzťahu k uvedenej činnosti, bez cudzej pomoci t.j. absolvovania liečby nie je možné hráčsku závislosť dostať pod kontrolu, počas samotného hrania sú vôľové schopnosti hráča do veľkej miery oslabené, konanie gamblera počas hry nie je vedené jeho slobodnou vôľou, ale je chorobné, gamblera zastaví až nejaká vonkajšia okolnosť, keď sa mu minú dostupné peniaze. Vo vzťahu k žalobcovi znalec konkrétne uviedol, že žalobca za bežných okolností dokáže posúdiť možné následky svojho konania, a teda vie vyhodnotiť, že hranie môže skončiť ťažkými finančnými stratami. Žalobca netrpí duševným ochorením v pravom zmysle a dokáže primerane okolnostiam predvídať následky svojho konania. Vo vzťahu k hraniam však gambler počas hry má narušený kritický úsudok. Možné následky svojho konania si uvedomuje, ale sa nimi neriadí. Žalobca bol schopný posúdiť možné následky svojej registrácie na webovom portáli žalovaného ako aj bezhotovostných prevodov na účet žalovaného, avšak mal zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje. Konanie žalobcu bolo ovplyvnené jeho hráčskou závislosťou, pričom jeho schopnosti vôľou odolávať závislosti boli oslabené aj depresívnym ochorením, na ktoré sa dlhodobo lieči. V texte znaleckého posudku na č.l. 15 sa uvádza napr., že žalobca "vie, že o peniaze príde, pokiaľ o ne bude hrať, ale v tej chvíli, mu to je jedno .. normálne vie, že v kasíne nevyhrá .. ale keď začne, tak sa tým neriadí, vtedy keď to na neho príde, všetko ignoruje" a ďalej "On normálne všetko chápe, ale keď príde ten impulz tak je to zlé".

1.15. Z výsledkov znaleckého dokazovania - najmä z doplnku k znaleckému posudku teda vyplýva, že žalobca netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Žalobca dokáže posúdiť možné následky svojho konania, a teda vie vyhodnotiť, že práve hranie ho dostalo do veľmi nepriaznivej finančnej situácie, kedy prišiel o všetky svoje príjmy, zdroje a majetok. Preto napokon žalobca aj robí úkony k tomu, aby obmedzil svoje hranie tým, že sa zaregistroval do zoznamu osôb vylúčených z hrania a na spoločnosti, ktoré prevádzkujú hazardné hry podáva rôzne podnety na Úrad pre reguláciu hazardných hier. Avšak ovládacie schopnosti žalobcu sú pri hraní znížené, preto pokiaľ má k dispozícii finančné prostriedky, neriadí sa svojim úsudkom a hrá napriek tomu, že opakovane prehráva stavené finančné prostriedky. Podľa názoru súdu prvej inštancie je však potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že znalec nekonštatoval u žalobcu úplné vymiznutie ovládacích schopností, ale len "zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje".

1.16. Súd prvej inštancie tak vzhľadom na výsledky znaleckého dokazovania dospel k záveru, že v konaní sa nepodarilo preukázať tvrdenia žalobcu, že v dôsledku ochorenia - patologické hráčstvo, nie je schopný v dostatočnej miere predvídať a uvedomiť si krátkodobé a dlhodobé dôsledky svojho konania. Toto priamo vyvrátil samotný znalec v doplnku znaleckého posudku. Je pravdou, že žalobca má narušené úsudkové schopnosti v dôsledku svojho ochorenia, nezdravo sa spolieha na to, že raz musí prísť veľká výhra, ktorá pokryje jeho straty, preto v podstate nie je schopný kontrolovať svoje nakladanie s financiami. Žalobca je závislý na pocitoch, ktoré mu stávkovanie a hranie prináša, preto sa neriadí svojim úsudkom. Žalobca však mohol už od r. 2015, odkedy pozná svoj zdravotný stav, preventívne podstúpiť liečenie svojej závislosti, zaregistrovať sa ako osoba vylúčená z hrania hazardných hier, prípadne požiadať súd o obmedzenie svojej spôsobilosti nakladať s finančnými prostriedkami. Žalobca tak neurobil, nakoľko hranie hazardných hier mu spôsobuje pozitívne pocity a objektívne má aj zníženú schopnosť ovládať svoje hráčske nutkanie.

1.17. Podľa názoru prvoinštančného súdu však nie je možné každý právny úkon, ktorý bol urobený pod vplyvom nutkania, či už hráčskeho, nákupného, alkoholového, alebo inej závislosti, považovať za neplatný právny úkon. Došlo by tak k absurdným situáciám, že napríklad každé nutkavé nakupovanie, ktoré osoba nedokáže ovládnuť, alebo neovládateľná konzumácia alkoholu, by potom, keď by dotýčny minul svoje prostriedky a uvedomil si dôsledky svojho konania, bolo možné posudzovať ako neplatné právne úkony podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka a majetkový prospech takto získaný by bol bezdôvodným obohatením.

1.18. Súd prvej inštancie uzavrel, že v danom prípade nie je naplnený predpoklad v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre určenie neplatnosti právnych úkonov žalobcu. Znalec v tomto prípade skonštatoval, že žalobca síce trpí poruchou návykov a impulzov nakoľko trpí patologickým hráčstvom (gambingom), pričom sa nejedná o duševnú poruchu v pravom slova zmysle, avšak žalobca jednoznačne dokáže posúdiť následky svojho konania - od zaregistrovania sa na hráčskom portály, cez vklady na hráčsky účet, až po jednotlivé stávky. Čo sa týka ovládacích schopností žalobcu, znalec konštatuje ich zníženie a oslabenie, "pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje. Konanie žalobcu bolo ovplyvnené jeho hráčskou závislosťou, pričom jeho schopnosti vôľou odolávať závislosti boli oslabené aj depresívnym ochorením, na ktoré sa dlhodobo lieči." Neznamená to však úplné vymiznutie ovládacích schopností žalobcu, skôr jeho zníženú ochotu a schopnosť kontrolovať svoje stávkovanie. Podľa názoru prvoinštančného súdu však nemožno každý právny úkon uskutočnený pod vplyvom znížených ovládacích schopností, považovať za neplatný a nie je tomu tak ani v prípade stávk žalobcu na hráčskom portály žalovaného. Pretože v konaní nebolo preukázané, že žalobca v čase realizácie stávk u žalovaného trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, jeho žalobe nebolo možné vyhovieť.

1.19. Nad rámec vyššie uvedeného súd prvej inštancie doplnil, že ak by aj posúdil vec tak, že žalobca v čase realizácie stávk trpel duševnou poruchou, ktorá ho robila na tento právny úkon neschopným, žalobca správne nevyčíslil výšku prípadného bezdôvodného obohatenia žalovaného. Žalobca vychádzal z potvrdenia vystaveného žalovaným, ktorý ku dňu 05.12.2019 vyčíslil počet vsadených tiketov: 5759, suma vsadených tiketov: 126.046 Eur, suma vyplatených tiketov: 105.229 Eur. Žalobca výšku bezdôvodného obohatenia teda vyčíslil ako rozdiel medzi vsadenými tiketmi a vyplatenými tiketmi (126.046 - 105.229 = 20.817 Eur). Tento výpočet však nie je podľa názoru súdu správny, nakoľko na účet žalobcu vkladal po výhre v stávke prostriedky aj žalovaný a s týmito žalobca ďalej hral, preto v prípade týchto prostriedkov nemohlo dôjsť k násobeniu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Žalobca teda v prípade výhry na webovom portály považuje za platné tie právne úkony, ktoré mu zvyšovali konto hráčskeho účtu a za neplatné považuje len tie stávky, ktoré pre neho skončili prehrou. Takáto úvaha však podľa názoru prvoinštančného súdu nie je správna.

1.20. Výrok o nároku žalovaného na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a plným úspechom žalovaného v predmetnom spore s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Opätovne zdôraznil, že je osobou trpiacou duševnou poruchou - patologické hráčstvo, že v dôsledku ochorenia má narušené úsudkové schopnosti, že nie je schopný kontrolovať svoje nakladanie s financiami a v dostatočnej miere predvídať a uvedomiť si krátkodobé a dlhodobé dôsledky. Táto duševná porucha ho robila neschopným disponovať s finančnými prostriedkami a majetkovými hodnotami od 03.05.2015 dodnes, čo potvrdzuje doložený znalecký posudok. Z týchto dôvodov boli vklady na hráčsky účet u žalovaného neplatnými právnymi úkonmi a teda došlo k bezdôvodnému obohateniu sa na strane žalovaného. Žalovaného vyzval na vrátenie plnenia z neplatných právnych úkonov, na čo žalovaný nereagoval. O tom, že žalobca trpí predmetnou psychickou poruchou, svedčia záznamy mnohých odborníkov a dva znalecké posudky.

2.2. Pokiaľ žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne ním predložený znalecký posudok označil za nepostačujúci a trval na tom, aby súd v predmetnej veci ustanovil znalca, ktorý objektívne posúdi, či žalobca dokáže posúdiť následky svojho konania a či žalobca dokáže svoje konanie ovládať, žalobca namietol, že v zmysle § 186 ods. 1 CSP skutočností všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy zverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky sa nedokazujú. Pretože Medzinárodná klasifikácia chorôb MKCH-10-SK-2013 bola schválená 17.05.2013 v NR SR, zmenou zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (príloha č. 1, „Zoznam chorôb“), žalobca považoval za takú skutočnosť uvedenú v Zbierke zákonov Slovenskej republiky aj to, že diagnóza patologické hráčstvo s označením F63.0, patrí do skupiny ochorení: Iné psychické poruchy a poruchy správania, konkrétne patrí do skupiny F63, teda

medzi Poruchy návykov a impulzov a táto zahŕňa poruchy správania, ktoré charakterizujú opakovaná činy bez jasnej racionálnej motivácie, ktoré nemožno ovládať. Súd prvej inštancie však aj napriek vyššie uvedenej skutočnosti dospel k názoru, že to, či túto poruchu možno ovládať, musí skonštatovať znalec a za tým účelom nariadil doplnenie znaleckého posudku, pričom následne jeho závery úplne odignoroval - vkladal do úst znalca slová, ktoré znalec vôbec nevysslovil - a na základe vymyslených faktov rozhodol, čím dostal žalobcu do stavu, keď len veľmi málo chýbalo k tomu, aby ho toto konanie pohlo k samovražde.

2.3. Podľa názoru žalobcu, znalec v Doplnení k znaleckému posudku jednoznačne konštatoval, že uvedená porucha, ktorou žalobca trpí, patrí medzi poruchy návykov a impulzov, a znamená, že človek nedokáže ovládať svoje impulzy vo vzťahu k uvedenej činnosti. Že žalobca touto poruchou trpí, potvrdili nielen znalec psychiater MUDr. Ladislav Lauko, ale aj znalec psychiater Dr R Gibbons Consultant Psychiatrist BSc MBBS MRCPsych M.Inst.Psychoanal, Psychiater A. B. I., J. A. K. L., J. A. I. D., E. psychológ J. M. E.. Kvôli tejto poruche bol žalobca hospitalizovaný na oddelení liečby nelátkových závislostí Psychiatrickej kliniky FNŠP F.D.Roosevelta v Banskej Bystrici.

2.4. Súd prvej inštancie však rozhodol na základe svojho mylného názoru, že nie je splnený predpoklad v zmysle § 38 ods. 2 Obč. zákonníka pre určenie neplatnosti právnych úkonov žalobcu, nakoľko v každom prípade je potrebné konkrétne skúmať či je tu súvislosť medzi duševnou poruchou a právnym úkonom, a či práve pre duševnú poruchu bol žalobca neschopný urobiť konkrétny právny úkon buď preto, že nedokázal posúdiť následky takéhoto konania, alebo nebol schopný ovládať svoje konanie. Svoje rozhodnutie založil na mylnom tvrdení, že znalec v prípade stávk žalobcu na hráčskom portály žalovaného údajne nekonštatoval u žalobcu úplné vymiznutie ovládacích schopností, ale len „zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje". Toto tvrdenie súdu, ktoré súd zobral za základ svojho rozhodnutia, že znalec nekonštatoval úplné vymiznutie ovládacích schopností ale iba zníženú schopnosť, samozrejme nie je pravdivé.

2.5. Žalovaný, aj súd prvej inštancie uvádzajú, že žalovaný podniká v súlade s platnou legislatívou a v súlade so schváleným herným plánom a že portál B. F.

úspešne zaregistroval v stávkovej kancelárii B. F. žalobcu pod loginom B., pričom registráciou žalobca súhlasil s herným plánom, a vstúpil do zmluvného vzťahu so žalovaným. Žalobca však poukázal na ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Aj v danom uvedenom prípade na jednej strane vystupuje žalovaný ako dodávateľ, teda firma, ktorá koná v rámci svojho podnikania a na strane druhej žalobca ako spotrebiteľ, teda zákazník, fyzická osoba. Žalobca pri registrácii musel odsúhlasiť Herný plán, ktorý sám seba definuje ako: „Herný plán zakladá a riadi vzťah medzi účastníkmi stávkovej hry, ktorými sú hráč a B. F." Akceptáciou tohto herného plánu žalobcom bol teda medzi dodávateľom

a spotrebiteľom založený vzťah. Vytvorenie hráčskeho účtu neexistuje v právnom „vákuu". Žalovaný prevádzkou portálu poskytoval žalobcovi službu a to možnosť vytvoriť si hráčsky účet, vložiť finančné prostriedky na hráčsky účet a vykonávať stávky, ktoré boli žalobcom aj následne reálne uskutočnené. Registrácia ako aj vloženie finančných prostriedkov na hráčsky účet smerovali k jedinému konaniu zo strany žalobcu ako osoby závislej na stávkovaní -

k stávkovaniu samotnému. Ide o právny vzťah, ktorý vzhľadom na jeho charakter (týkajúci sa nakladania s finančnými prostriedkami) a zdravotný stav žalobcu, nemohol byť platne uzatvorený. Žalobca v súvislosti s finančnými stratami hráčov poukázal na situáciu v Rakúsku, kde z dôvodu hromadenia žalôb rakúsky Najvyšší súd rozhodol, že sa všetky zmluvy o hazardných hrách s poskytovateľmi Online hazardných hier považujú za neplatné

a straty sa majú nahradiť. Je zrejmé, že aj rakúske súdy posudzujú vzťahy medzi hráčom a poskytovateľom online hazardných hier ako spotrebiteľské, založené na spotrebiteľskej zmluve.

2.6. Čo sa týka znalcom konštatovaného zníženia ovládacích schopností, nie však ich vymiznutia, keď súdy označili na základe toho právne úkony za neplatné, žalobca poukázal na niekoľko rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, napríklad na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica 13Co/64/2021, ďalej na rozhodnutie Okresného súdu v Trnave 37C/485/2015 a na mnoho ďalších rozhodnutí. Podľa Nejvyššího soudu ČR „se duševní porucha podle moderních medicínských názorů vymezuje jako zřetelná odchylka od stavu duševního

zdraví a rovnováhy, ktorým se rozumí stav úplné a sociální pohody, jako výslednice vnitřních (genetických) a vnějších (psychocílních a enviromentálních) faktorů.

Z hlediska tohoto chápání je duševní poruchou nejenom duševní choroba, ale i krátkodobá porucha psychických funkcí, hluboká porucha vědomí, slabomyslnost a jakákoli jiná těžká duševní odchylka, která je z hlediska ustanovení § 26 a 27 významná, jestliže měla za následek ztrátu nebo zmenšení rozpoznávacích či ovládacích schopností." (Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 30Cdo 3061/2012).

2.7. Z vyššie uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že keby aj bola pravda, to čo tvrdí súd prvej inštancie, že znalec nekonštatuje u neho vymiznutie ovládacích schopností, ale iba zníženú schopnosť svoje konanie ovládať (čo samozrejme nie je pravda), tak súdy aj v týchto prípadoch postihujú právne úkony absolútnou neplatnosťou. V danom prípade nad rámec uvedeného znalec však u neho nekonštatuje iba zníženie ovládacích schopností, ale opakovane konštatuje neschopnosť svoje konanie ovládať. V súdnej praxi je vždy potrebné skúmať vplyv konkrétnej duševnej poruchy na konkrétne konanie. Súd prvej inštancie správne uviedol, že to, či v danej situácii konajúca osoba vedela posúdiť následky svojho konania, alebo ho ovládnuť, musí posúdiť znalec z odboru psychiatrie. Na priamu otázku znalcovi, či p. B. dokáže ovládať svoje konanie a v akom rozsahu, znalec úplne priamo odpovedá a uvádza, že: „J. B. vo všeobecnosti dokáže svoje konanie ovládať, okrem situácií spojených s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami. Nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky, a preto potrebuje inú osobu, aby dohliadala nad jeho finančným hospodárením. Jeho ovládacie schopnosti komplikovalo aj jeho ťaživé psychické rozpoloženie v uvedenom čase, navštevoval a dodnes navštevuje psychiatrickú ambulanciu, a užíva antidepresíva na depresiu."

2.8 Z vyššie uvedenej priamej odpovede znalca na priamu otázku je podľa názoru žalobcu nepochybné, že znalec konštatuje, že p. B. nedokáže ovládať svoje konanie v situáciách spojených s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami, čím je jasne spochybnené tvrdenie súdu prvej inštancie, že ovládacie schopnosti žalobcu boli iba znížené, nie však vymiznuté. Žalobca ďalej označil niekoľko príkladov, kde znalec konštatoval, že žalobca svoje konanie týkajúce sa predmetu tohto konania ovládať nedokáže:

- nedokáže ovládať svoje konanie v situáciách spojených s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami.

- nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky

Konkrétne o osobe žalobcu konštatoval znalec, že: „porucha, ktorou žalobca trpí, patrí medzi poruchy návykov a impulzov, a znamená, že človek nedokáže ovládať svoje impulzy vo vzťahu k uvedenej činnosti." Na otázku, či bolo konanie žalobcu pri vykonávaní sporných úkonov vedené vážnou a slobodnou vôľou, znalec odpovedá, že počas samotnej hry, kedy je hráč v hernom zápale, jeho vôľové schopnosti sú do veľkej miery oslabené, konanie gamblera počas hry nie je vedené jeho slobodnou vôľou, ale je chorobné. Žalobca poukázal na tvrdenie znalca, že konanie spôsobom, akým konal žalobca je typický príklad nutkavého konania, keď koná bez ohľadu na následky. Gamblera vždy zastaví až nejaká vonkajšia okolnosť, najčastejšie to, že sa mu minú dostupné peniaze. Z uvedeného vyplýva, že toto nutkané konanie, ktoré je všade uvádzané ako neodolateľné, nedokáže žalobca ovládať. Keby vedel, bral by ohľad na následky a vedel by sa v hraní zastaviť svojou vlastnou vnútornou vôľou, a nie, ako uvádza znalec, že ho vždy zastaví až vonkajšia okolnosť. Znalec tiež uviedol, že za bežných okolností dokáže posúdiť možné následky svojho konania, avšak dochádzalo k tomu, že nebol schopný dlhodobo konať na základe takého poznania a vždy napokon v určitých situáciách prevládalo nutkavé hranie. Počas samotnej hry, človek trpiaci hráčskou závislosťou má zníženú schopnosť posúdiť možné následky hrania a ešte horšiu schopnosť svoje správanie kontrolovať. Aj tu znalec používa slovné spojenie, že nebol schopný (nebol schopný = bol neschopný). Ďalej znalec uvádza, že žalobcova schopnosť svoje správanie kontrolovať bola ešte horšia ako znížená. Znalec tiež uvádza, že u žalobcu ide o osobnosť vulnerabilnú. Vulnerabilná = zraniteľná. Znalec uvádza aj to, že „Existujú zraniteľní jedinci, ktorí uvedené nevedie kontrolovať a závislostiam podľahnú.“ V odpovedi znalca, v ktorej konštatuje, že žalobca nedokáže ovládať svoje konanie v situáciách spojených s hraním

a s manipuláciou s finančnými prostriedkami, a že žalobca nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky, znalec konštatuje, že okrem toho, že nedokáže žalobca svoje konanie ovládať z titulu poruchy patologického hráčstva, tak ešte navyše jeho ovládacie schopnosti komplikovalo aj jeho ťaživé psychické rozpoloženie

v uvedenom čase, navštevoval a dodnes navštevuje psychiatrickú ambulanciu, a užíva antidepresíva na depresiu

2.9. Zároveň žalovaný poukázal aj na záver psychologického vyšetrenia zo dňa 30.09.2019, podľa ktorého je osobnosť emočne labilná, závislá, senzitívna, s úzkostno-depresívnym prežívaním. Tolerancia na záťaž je znížená. Depresia je hlboká, ťažká, so suicidálnymi úvahami na ideatornej úrovni. Prítomné je riziko realizácie tentamen suicidii. Výkonnosť kognitívno-percepčných funkcií osciluje, čo môže poukazovať na parciálne organické poškodenie CNS. Vyjadrenie ošetrojúceho psychiatra zo dňa 04.12.2019 (ide

o najbližšie vyšetrenie po predmetných úkonoch) V súvislosti s tipovaním prítomné nutkavé myšlienky s tipovaním, impulzívne správanie, poruchy sebakontroly v súvislosti s tipovaním, neschopnosť v danom okamihu odolať myšlienke o výhre, neschopnosť odolať impulzu tipovať s následnými finančnými stratami. Následne 12.02.2020 ošetrojúci psychiater konštatuje: v myslení pretrvávajú myšlienky nutkavého až obsedantného charakteru na tipovanie, hru.

2.10. Keďže v posudku znalec konštatuje, že konanie gamblera počas hry nie je vedené jeho slobodnou vôľou, ale je chorobné, nijako nie je možné súdom sponchyňovať fakt, že počas hry slobodná vôľa, na rozdiel od bežných životných situácií, chýba. Vôľa by mala byť vedomá, t.j. konajúci musí si byť načisto so vznikom vôle a jej obsahom. Ak si konajúci vznik vôle, prípadne jej prejav, neuvedomil, lebo pri vyjednávaní bol opitý alebo v inom stave zatemnenia mysle (najmä pre nemoc) je takýto právny úkon neplatný (Luby, 2002, s. 73-74).

2.11. Žalobca vo svojom odvolaní ďalej poukázal na definíciu patologického hráčstva, ktoré je v odbornej literatúre charakterizované základnými psychologickými aspektmi, a to neschopnosťou odolať impulzu, pokušeniu, i keď dotýčný vie, že jeho konanie je nežiaduce, nedokáže odolať hre a tiež v nej nie je schopný prestať. Poukázal tiež na rozsudok

Okresného súdu Martin pripojený k žalobe, v ktorom sa uvádza: „V súdnom konaní sp. zn. 20Ps/9/2016bol vypracovaný znalecký posudok MUDr. Moniky Rosivalovej, znalkyne z odboru psychiatria č. 23/2016 zo dňa 05.08.2016, v ktorom znalkyňa konštatovala u žalovanej duševnú poruchu z okruhu porúch návykov a impulzov (patologické hráčstvo, špecificky tipovanie zápasov), ktorá je charakterizovaná impulzívnym správaním, sťažnou schopnosťou sebakontroly v súvislosti s tipovaním, ktoré sa u žalovanej prejavuje neschopnosťou odolať impulzu, pokušeniu opakovane tipovať, pričom vie, že tipovanie je prináša finančné straty, zadlžovanie a podobne. Keďže zmluva bola neplatná, na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Obč. zákonníka, ktoré je žalovaná povinná vrátiť podľa ust. § 457 Obč. zákonníka.“

2.12. Žalobca súdu prvej inštancie vytýkal, že nerozlišoval medzi duševným ochorením a duševnou poruchou, keď rozsudku tvrdí, že znalec v znaleckom posudku skonštatoval, že žalobca netrpí duševnou poruchou. Toto však opäť nie je pravda. Znalec v doplnku k znaleckému posudku uvádza: „J. B. netrpí duševným ochorením v pravom zmysle, žalobca netrpí duševným ochorením v pravom zmysle, jeho úsudok nie je patologicky narušený v inej oblasti.“, naproti tomu súd prvej inštancie konštatuje, že z výsledkov znaleckého dokazovania - najmä teda z doplnku k znaleckému posudku vyplynulo, že žalobca netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle" (súd to uvádza napr. v bode 9.10 napadnutého rozhodnutia, a taktiež v bode 9.12).

2.13. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že znalec ohľadne všeobecného konania žalobcu skonštatoval, že žalobca netrpí duševným ochorením v pravom slova zmysle, a teda že za bežných okolností je schopný robiť bežné úkony, napríklad je schopný samostatne konať pred súdom a podobne, ale jeho úsudok patologicky narušený je v oblasti hrania hazardných hier. Znalec opakovane konštatoval, že duševnou poruchou žalobca trpí a táto porucha ho obmedzuje a robí neschopným ovládania v situáciách spojených s hraním a nakladaním

s finančnými prostriedkami. Je teda zrejmé, že súd prvej inštancie nerozlišoval medzi stavom normálnym, stavom príprav na hru, a stavom počas hry. Žalobca uviedol analogický príklad, keď nemožno ani pri iných závislostiach tvrdiť napríklad, že schopnosť alkoholika viesť motorové vozidlo je identická v stave, keď je triezvy a v stave pod vplyvom alkoholu, alebo

u drogovo závislej osoby nerozlišovať medzi stavom pod vplyvom drogy a stavom bez drogy. Aj keď prvoinštančný súd uviedol, že v každom prípade je potrebné konkrétne skúmať, či je tu súvislosť medzi duševnou poruchou a právnym úkonom, a či práve pre duševnú poruchu bol žalobca neschopný urobiť konkrétny právny úkon, v skutočnosti si zo znaleckého posudku vybral tie úplne najsvetlejšie momenty,

a vôbec mu nevadilo, že tieto sa vôbec netýkajú stavu keď žalobca koná pod vplyvom svojej duševnej poruchy.

2.14. Podľa názoru žalobcu je však veľký rozdiel medzi stavom normálnym a za bežných okolností a stavom, keď je človek pod vplyvom svojej psychickej poruchy. Každé toto tvrdenie o stave normálnom, má v posudku a jeho doplnení svoje pokračovanie o stave keď je človek hnaný poruchou patologického hráčstva. Toto však už za základ svojho rozhodnutia súd prvej inštancie nevzal. Nakoľko je zreteľný rozdiel medzi stavom normálnym, za bežných okolností, vo všeobecnosti, keď sa neprejavuje u žalobcu predmetná duševná porucha, a stavom pri hraní, nemôže súd zo znaleckého posudku vyhľadávať stavy normálne a na základe nich posudzovať, a naopak úplne ignorovať stavy, keď žalobca koná pod vplyvom duševnej poruchy. Ak súd posudzuje platnosť hrania a stávk, tak musí posudzovať stav žalobcu počas hry, a nie jeho stav, ktorý sa predmetných právnych úkonov vôbec nedotýka. Sám súd uvádza že v každom prípade je potrebné konkrétne skúmať, či je tu súvislosť medzi duševnou poruchou a právnym úkonom.

2.15. Pokiaľ súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom, že údajne znalec nekonštatoval u žalobcu úplné vymiznutie ovládacích schopností, ale len „zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje“, žalobca zdôraznil, že pojem znížená schopnosť však vôbec neznamená, že nebola úplne vymiznutá. Pojem znížená môže reálne znamenať zníženie až na nulovú hodnotu. Takže skutočnosť, že znalec jeden alebo dva krát použil v spojení s prípravou na hru výraz znížená schopnosť svoje konanie ovládať oproti stavu normálnemu, bez uvedenia až na akú hranicu bola táto schopnosť znížená, nijako neznamená že nebola vymiznutá, ako si to vyvodil súd prvej inštancie. Žalobca poukázal na to, že aspoň 14-krát znalec konštatuje, že žalobca svoje konanie týkajúce sa hry ovládať nedokáže.

2.16. Okrem vyššie uvedeného je zrejmé, že výraz znížená schopnosť svoje konanie ovládať nebol znalcom použitý hodnotení samotného hrania. Preto ak prvoinštančný súd zamietol žalobu z titulu, že údajne v prípade stávk žalobcu na hráčskom portáli žalovaného má žalobca iba „zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje“, toto bola odpoveď znalca na otázku iba o úkonoch predchádzajúcich samotnej hre, teda na konkrétnu otázku o registrácii na webovom portáli žalovaného a bezhotovostných prevodoch na účet žalovaného za účelom doplnenia hráčskeho konta. Nijako sa táto podľa súdu prvej inštancie iba znížená schopnosť ovládať svoje konanie netýka samotného uzatvárania stávk. Žalobca zdôraznil, že on označil za neplatné právne úkony, aj samotné stávky, a pri tých nie je nikde v posudku uvedené iba zníženie ovládacích schopností, ale mnohokrát uvedené že to žalobca nedokáže ovládať. Až samotnou stávkou prestáva byť žalobca vlastníkom financií, ktoré preukázateľne previedol na svoj hráčsky účet vedený u žalovaného. Výraz znížená schopnosť ovládať svoje konanie sa týka iba vyslovene priprav na hru. Tvrdenie súdu, že má žalobca údajne iba „zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje“, sa týka iba registrácie na webovom portáli žalovaného a bezhotovostných prevodov na účet žalovaného za účelom doplnenia hráčskeho konta. Samotná registrácia a vklady sú pre gamblera v čase neodolateľných pohnútok hrať iba malou prekážkou, ktorú musí prekonať aby mohol hrať a poddať sa svojej droge, bez toho hra nie je možná. Registrácia trvá tak minútku, keď si počítač pamätá údaje svojho majiteľa, vklad trvá tiež zhruba takú dobu, a hneď môže závislá osoba hrať. Z dôkazov je zrejmé, že registrácia aj vklady boli vždy bezprostredne pred hrou a žalobca hral až kým všetko neprehral. Čo sa týka registra vylúčených osôb, žalobca nemal možnosť sa dať zapísať do neho už v roku 2015, lebo tento ešte neexistoval. Zriadiť sa mal od januára 2019, boli s tým problémy zo začiatku, na jar 2019 prechádzali všetky kompetencie v oblasti hazardných hier z Ministerstva financií pod novo zriadený Úrad pre reguláciu hazardných hier. Zápis do tohto registra bol dobrovoľný, a nikto nechodil za každým gamblerom, aby ho o tejto možnosti informoval a presvedčal ho na registráciu. Žalobca sa dal zapísať na jeseň 2019, teda relatívne vo veľmi krátkej dobe po začatí fungovania.

2.17. Pokiaľ ide o hodnotu sporu, súd prvej inštancie sa na pojednávaní spýtal zástupkyne žalovaného, či súhlasí s výškou sumy ako ju vyčíslil žalobca, alebo k nej má nejaké výhrady. Zástupkyňa žalovaného sumu potvrdila tým, že odpovedala že k nej nemá výhrady. Tým sa podľa názoru žalobcu stala suma nespornou. V závere svojho rozhodnutia však súd prvej inštancie sám od seba robí závery nezlučiteľné so základmi matematiky, keď uvádza, že žalobca správne nevyčíslil výšku prípadného bezdôvodného

obohatenia na strane žalovaného. Táto fabulácia súdu však nie je pravdivá, lebo nie je pravdou, že by žalobca považoval výhry za platné právne úkony, a za neplatné že by považoval len tie stávky, ktoré pre neho skončili prehrou. Pri takomto extenzívnom výklade, aký prezentuje súd, by žalobca žiadal v tomto konaní vyplatiť od žalovaného sumu 126.046 Eur. Žalobca túto sumu nežiadal, a tak toto tvrdenie súdu je nezmysel vymykajúci sa základom matematiky a logiky. Zaplatenie tejto nespornej sumy 20.817 Eur žalobcom žalovanému, žalobca potvrdil jednak výpismi vkladov z portálu žalovaného a taktiež výpismi z bankového účtu žalobcu. Je úplne jedno, či by si strany sporu vrátili sumu 20.817 Eur spôsobom, že žalovaný by vrátil sumu vsadených tiketov 126.046 Eur žalobcovi a žalobca žalovanému sumu vyplatených tiketov 125.229 Eur, alebo žalovaný vráti žalobcovi iba sumu vsadených tiketov z vlastných peňazí žalobcu, ktoré žalobca preukázateľne previedol žalovanému, teda 20.817 Eur a následne žalobca vráti žalovanému sumu, ktorú si od žalovaného vybral, teda 0 Eur. Vždy je výsledok rovnaký.

2.18. V závere svojho odvolania žalobca opätovne zdôraznil, že súd musí rešpektovať dôkazy a zákon a nemôže svojvoľne meniť vysokošpecializované odborné konštatovania znalca. To, či v danej situácii konajúca osoba vedela posúdiť následky svojho konania, alebo ho ovládnuť, musí posúdiť znalec z odboru psychiatrie. Vec prejednávajúca sudkyňa nie je ani znalec, a ani zákonodarca. Sudkyňa si bez opory v znaleckom posudku vymyslela to, čo použila za základ svojho rozhodnutia, že v prípade stávk žalobcu na hráčskom portály žalovaného ide údajne o právny úkon uskutočnený iba pod vplyvom znížených ovládacích schopností, avšak ich závery sú v rozpore vykonaným dokazovaním.

2.19. Podľa žalobcu znalecký posudok a jeho doplnenie je odborným podkladom vo forme dôkazu, ktorý v spojitosti s ďalšími dôkazmi, teda napríklad spolu s odborným vyšetrením žalobcu ošetrojúcim psychiatrom z daného obdobia spolu so všeobecnými poučkami a definíciami žalobcovej poruchy a so všeobecným konštatovaním aj iného znalca o predmetnej poruche musí doviesť súd iba k jedinému možnému záveru, a to k tomu, že žalobca počas hry svoje konanie ovládať nedokáže, a preto sú stávky neplatnými právnymi úkonmi, a peniaze vložené žalobcom do hry je potrebné vrátiť. Žalobca na základe všetkých vyššie uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3.1. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že z názoru žalobcu prezentovaného v jeho odvolaní je vyplývajúce, že každá osoba, ktorá má diagnózu patologického hráčstva s označením F63.0, a teda sa jedná o osobu, ktorá koná v duševnej poruche, tak všetky jej úkony sú automaticky absolútne neplatné, bez akéhokoľvek ďalšieho zisťovania zo strany súdu. Podľa žalobcu je teda postačujúce mať lekársku správu, v ktorej je uvedená diagnóza stanovená.

3.2. S názorom žalobcu sa žalovaný nestotožnil a poukázal na záver súdu prvej inštancie, ktorý je uvedený v bode č. 9.5 rozsudku. Podľa neho samotná neplatnosť právneho úkonu podľa § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyžaduje bezpečné zistenie, že účastník právneho úkonu v čase, keď urobil právny úkon, nedokázal posúdiť následky svojho konania a ovládnuť svoju vôľu. Zisťovanie týchto právne významných skutočností si (z povahy veci) vyžaduje znalecké posúdenie, pričom zistenie neplatnosti právneho úkonu, ktorý urobila fyzická osoba v konkrétnom prípade pod vplyvom duševnej poruchy, môže konštatovať iba súd. To znamená, že je povinnosťou súdu v každom konkrétnom prípade skúmať duševný stav osoby, ktorá v inkriminovanej dobe mala urobiť právny úkon v duševnej poruche. Nie je možné, aby sa súd uspokojil iba s určením diagnózy F63, v tomto prípade u žalobcu.

3.3. Pokiaľ žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že postup a rozhodnutie súd prvej inštancie sú nezákonné a zasahujú do jeho práva na spravodlivé súdne konanie, neuviedol žiadne dôvody na podporu svojho tvrdenia. To znamená, že neuviedol, akým konkrétnym právnym predpisom odporuje toto rozhodnutie, či postup súdu a ani akým spôsobom bolo zasiahnuté do jeho práva na spravodlivé súdne konanie. Žalobca tiež v odvolaní uvádza viaceré príklady zo súdnej praxe, v ktorých vyslovene znalec konštatoval iba zníženie ovládacích schopností, nie však ich vymiznutie a súdy označili na základe toho právne úkony za neplatné. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že jednotlivé prípady nie je možné porovnávať a vyvodiť z nich rovnaký výsledok. Každý prípad rozhodnutia súdu je osobitný, špeciálny a výnimočný, a to najmä v jeho okolnostiach či súvislostiach. Z uvedeného dôvodu nie je možné aplikovať ním uvedené rozhodnutia na jeho prípad.

3.4. K názoru žalobcu ohľadne jeho neschopnosti ovládať svoje konanie žalovaný uviedol, že znalec sa vo svojom doplnení č. 1 k znaleckému posudku č. 12/2020 ohľadom schopnosti žalobcu ovládať svoje konanie vyjadril tak, že p. B. vo všeobecnosti dokáže svoje konanie ovládať, okrem situácií spojených s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami. Nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky, a preto potrebuje inú osobu, aby dohliadala nad jeho finančným hospodárením. Jeho ovládacie schopnosti komplikovali aj jeho ťaživé psychické rozporenie v ucedenom čase, navštevoval a dodnes navštevuje psychiatrickú ambulanciu a užíva antidepresíva na depresiu. Znalec konštatuje, že žalobca má zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje. Konanie žalobcu znalec chápe tak, že bolo ovplyvnené hráčskou závislosťou, pričom jeho schopnosti vôľou odolávať závislosti boli oslabené aj depresívnym ochorením, na ktoré sa dlhodobo lieči. Ako z uvedeného vyplýva, tak žalobca má iba zníženú či oslabenú schopnosť ovládať svoje konanie, takže nejakú schopnosť ovládať svoje konanie určite má. Zníženie schopnosti ovládať svoje konanie neznamena, že nemá žiadnu schopnosť ovládať svoje konanie. V tomto prípade sa žalovaný stotožňuje s právnym názorom súdu, že nemožno každý právny úkon urobený pod vplyvom znížených ovládacích schopností, považovať za neplatný. Žalovaný pritom nespochybňuje vyjadrenia iných odborníkov o osobe žalobcu uvedených v jeho odvolaní, z ktorých je zrejmé, že stav žalobcu pretrváva naďalej.

3.5. Pokiaľ žalobca kritizuje nerozlišovanie medzi duševným ochorením a duševnou poruchou súdom prvej inštancie, tu je potrebné zdôrazniť, že podľa názoru súdu nie je splnený predpoklad v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre určenie neplatnosti právnych úkonov žalobcu. Súd sa v tomto konkrétnom prípade zaoberal a skúmal, či je tu súvislosť medzi duševnou poruchou a právnym úkonom, a či práve pre duševnú poruchu bol žalobca neschopný urobiť konkrétny právny úkon buď preto, že nedokázal posúdiť následky takéhoto konania, alebo nebol schopný ovládnuť svoje konanie. Čo sa týka ovládacích schopností žalobcu, znalec konštatoval ich zníženie a oslabenie. Čo sa týka posúdenia následkov konania, znalec sa vyjadril, že žalobca dokáže primerane okolnostiam predvídať následky svojho konania. Z uvedeného vyplýva, žalobca v konaní nepreukázal, že by boli splnené predpoklady uvedené v § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre určenie neplatnosti jeho právnych úkonov, na základe čoho prvoinštančný súd rozhodol tak, že žalobu zamietol.

3.6. K argumentácii žalobcu, že nemal možnosť sa dať zapísať do Registra vylúčených osôb v roku 2015, ale až na jeseň 2019 žalovaný uviedol, že žalobca mal veľmi dobrú vedomosť o svojom zdravotnom stave. Keď už tvrdí, že nemohol využiť Register vylúčených osôb, mohol vzniknutý stav riešiť aj inými spôsobmi. Mohol hráčsku závislosť dostať pod kontrolu, a to absolvovaním liečby a radikálnymi opatreniami, čo aj znalec uviedol vo svojom posudku. Taktiež mohol požiadať súd o obmedzenie spôsobilosti nakladať s finančnými prostriedkami. Žalobca mal viaceré možnosti a nevyužil ani jednu z nich v tom čase, keď už vedel o svojej diagnóze.

3.7. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že suma 20.817,00 Eur sa stala nespornou, nakoľko právny zástupca žalovaného potvrdil na pojednávaní, že k uvedenej sume nemá výhrady, k tomu žalovaný uviedol, že jeho právny zástupca žalovaného vychádzal len z potvrdenia svojho klienta. V prípade, že by súd návrhu vyhovel z dôvodu duševnej poruchy žalobcu, domáhal by sa žalovaný voči žalobcovi zaplata sumy zo stávok, ktoré pre žalobcu skončili prehrou a ktoré on sám považoval za neplatné. Z uvedeného dôvodu žalovaný označil názor súdu prvej inštancie uvedený v bode č. 9.13. rozsudku za správny a logický.

4.1. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 19.10.2023 uviedol, že vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu je ako celok všeobecné a vágne, bez predloženia konkrétnej a relevantnej právnej argumentácie a jeho tvrdenia sú iba účelové.

4.2. Pokiaľ žalovaný argumentoval tým, že on ako žalobca mohol svoju hráčsku závislosť dostať pod kontrolu, ale neurobil tak, žalobca zdôraznil že obmedzenie spôsobilosti je vždy až posledným riešením, keď nie je možné použiť iné prostriedky, lebo zásadným spôsobom zasahuje do práv osoby a ovplyvňuje celý život osoby neskutočným spôsobom. Avšak fabulácia o tom, že žalobca nevyužil žiadnu možnosť, je len výmyslom niekoho, kto nemá o živote žalobcu ani potuchy a nevie koľko a akých možností bolo postupne realizovaných zo strany žalobcu. Napríklad obmedzenie jeho prístupu k financiám, alebo že platobnú kartu žalobcu mali jeho

rodičia, atď, až nakoniec zapísanie do uvedeného Zoznamu (keď už existoval), a po tomto zápise podľa zákona už prevádzkovateľ hazardných hier nesmie umožniť takejto zapísanej osobe prístup k hazardu.

4.3. Čo sa týka vyjadrenia k hodnote sporu, ktorú v konaní žalovaný opakovane potvrdil, je zrejmé, že žalovaný neovláda základy matematiky a logického myslenia. Zrazu aj tu začína vymýšľať nezmysly nezlučiteľné so základmi logického myslenia.

4.4. Ďalej žalobca opätovne poukázal na spotrebiteľský charakter predmetného sporu. Uviedol, že svojou registráciou na portáli žalovaného, vyplnením údajov žalobcu a akceptáciou Herného plánu, ktorý má charakter formulárovej zmluvy, nakoľko jeho obsah nemôže spotrebiteľ meniť, vznikol medzi stranami sporu spotrebiteľský vzťah. Podľa úvodných ustanovení Herného plánu, ktorý je súčasťou konania: „Herný plán zakladá a riadi vzťah medzi účastníkmi stávkovej hry, ktorými sú hráč a B. F.. Registrácia na stránke sa chápe ako súhlas hráča so znením Herného plánu a záväzok tento herný plán dodržiavať.“ V súčasnosti všetky stávkové spoločnosti legálne podnikajúce na Slovensku uvádzajú, že takýmto spôsobom dochádza k uzavretiu zmluvy. V štátoch Európskej únie sú stovky až tisíce súdnych rozhodnutí vydaných v prospech hráčov napríklad z Nemecka alebo Rakúska, proti stávkovým spoločnostiam sídlacim na Cypre alebo na Malte, a tieto sú vydané na základe toho, že spotrebiteľ žaluje druhého účastníka spotrebiteľskej zmluvy na súde v štáte bydliska spotrebiteľa. V súvislosti so spotrebiteľským charakterom predmetného záväzkového vzťahu žalobca poukázal na niekoľko rozhodnutí Európskeho súdneho dvora. Napríklad podľa rozhodnutia Európskeho súdneho dvora vo veci C-774/19: Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa musí vykladať tak, že fyzická osoba s bydliskom v členskom štáte, ktorá najskôr uzatvorila so spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte zmluvu o hraní pokru na internete, ktorá obsahuje všeobecné podmienky určené touto spoločnosťou, a po druhé takúto činnosť oficiálne nedeklarovala ani ju neponúkla tretím stranám ako platenú službu nestráca postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, aj keď táto osoba hrá hru veľký počet hodín denne a ziskava z tejto hry značné výhry. Alebo v obdobnej situácii, keď české súdy nekonali ako so spotrebiteľom, ale Európsky súdny dvor vo veci C-208/18 rozhodol, že tak konať mali: Článok 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach treba vykladať tak, že fyzická osoba, ktorá, na základe zmluvy, ako je CfD uzavretá s maklérskou spoločnosťou, vykonáva transakcie na medzinárodnom FOREX (devízovom) trhu prostredníctvom tejto spoločnosti, musí byť klasifikovaný ako „spotrebiteľ“ v zmysle tohto ustanovenia, ak uzavretie tejto zmluvy nespadá do rámca profesijnej činnosti tejto osoby, čo je úlohou vnútroštátneho súdu zistiť. Na účely tejto klasifikácie na jednej strane faktory, ako je hodnota transakcií uskutočnených na základe zmlúv, ako sú finančné zmluvy o rozdieloch.

4.5. K vyjadreniu žalovaného že nemohol vedieť o duševnej poruche žalobcu, žalobca uviedol, že, ak si plnil všetky svoje zákonné povinnosti, musel to vedieť. V zmysle zák. č. 279/2008 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu v znení neskorších predpisov zákona povinná osoba, akou je aj žalovaný, musí pozastaviť neobvyklé obchodné transakcie, ktoré sú vykonávané vo veľkom množstve, alebo nemajú žiadny zrejmy ekonomický zmysel. Ak žalovaný nekoná v rozpore s uvedeným zákonom, tak musel vidieť, že žalobca uzatvára obrovské množstvo stávok, a dokonca stávok takých, ktoré sú z logiky veci považované za vopred neúspešné, skoro všetky na udalosti, ktoré sú jasne vopred odsúdené na neúspech, a teda nemajú žiadny zrejmy ekonomický zmysel.

4.6. K tvrdeniu žalovaného o tom, že žalobca konkrétne neuviedol, v čom došlo k zásahu do jeho práva na spravodlivé súdne konanie, žalobca poukázal na judikatúru obsahujúcu výklad pojmu spravodlivý proces. Veľký dôraz sa pritom kladie aj na samotné odôvodnenie rozhodnutia. Právo na odôvodnenie rozhodnutia a zákaz svojvoľne sú pritom odvoditeľné zo samotných princípov právneho štátu, v ktorom je neprípustné, aby štát svojvoľne zasahoval do práv jednotlivca bez toho, aby vedel logickým a spravodlivostným zodpovedajúcim základom zdôvodniť takýto zásah. Ústavný súd vo svojej judikatúre za svojvoľu označil situácie, kedy dôjde ku extrémnemu nesúladu medzi právnymi závermi s vykonanými skutkovými zisteniami.

4.7. V predmetnom spore však súd prvej inštancie z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď nezohľadnil závery znaleckého dokazovania, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že žalobca nedokáže ovládať svoje konanie v situáciách spojených s hraním a s manipuláciou

s finančnými prostriedkami, že nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky, že nedokáže ovládať svoje impulzy vo vzťahu k uvedenej činnosti, že jeho konanie počas hry nie je vedené slobodnou vôľou a zastaví ho až nejaká vonkajšia okolnosť. Napriek týmto nepochybným skutočnostiam vyplývajúcim zo záveru znaleckého posudku súd prvej inštancie celkom nepochopiteľne zamietol žalobu z titulu, že údajne

v prípade stávk žalobcu na hráčskom portáli žalovaného sa jedná o právny úkon uskutočnený pod vplyvom iba znížených ovládacích schopností, ktoré podľa jeho názoru údajne nie sú vymiznuté a preto tieto stávky nemožno považovať za neplatné. Je teda zrejmé, že v tomto prípade prvoinštančný súd rozhodol v priamom rozpore so zisteným skutkovým stavom a nie na jeho základe.

4.8. Žalobca zdôraznil, že úlohou súdu je rozhodovať na základe dôkazov a súd musí postupovať len striktnie podľa zákona. Existuje veľké množstvo rozhodnutí zo strany Ústavného súdu SR, v ktorých boli konštatované porušovania práv zo strany štátu, a hlavným argumentom Ústavného súdu SR pritom boli práve nedostatočné odôvodnenia rozhodnutí, či iracionálne alebo logicky si odporujúce argumenty súdov či prokuratúry, ktorými boli zasahované do práv jednotlivcov. Taký postup súdu, keď je rozhodnutie odôvodnené hrubo formálne, tendenčne, nelogicky a iracionálne, iba za účelom, aby bola naplnená jeho formálna podmienka, je nutné označiť za nezlučiteľný s čl. 6 Dohovoru. Ak v danom prípade rozhodnutie záviselo od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky, tak tieto vedecké poznatky bol súd povinný rešpektovať, a nie robiť si bez vedeckých poznatkov svoje závery ktoré sú v rozpore s tými od znalca.

4.9. Čo sa týka okolnosti vkladov na hráčsky účet žalovaného a samotných stávok, teda vkladu do hry, žalobca zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní a zdôraznil, že znalec vo svojom posudku uviedol, že „Úkony, ktoré sú s hraním spojené, tj. opakované vklady na hráčske konto, a to najmä bezprostredne pred a počas hry, je možné chápať ako súčasť patologicky motivovaných činností spojených s gamblingom. Pokiaľ sa gambler dostane k peniazom, tieto vsadí, podobne, ako drogový závislý si kúpi svoju dávku. Chorobné psychické deje v rôznej miere ovplyvňujú zmýšľanie gamblera aj v čase príprav na hru.“, a tiež že „Žalobca nedokáže ovládať svoje konanie v situáciách spojených s hraním

a s manipuláciou s finančnými prostriedkami. Nedokáže ovládať svoje konanie, pokiaľ má k dispozícii voľné finančné prostriedky,”

4.10. Žalobca ďalej poukázal na to, že tak registrácia ako aj vklady sú situáciami spojenými s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami. Jeho registrácia na portáli žalovaného, ktorou došlo ku vzniku zmluvného spotrebiteľského vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, bola realizovaná tesne pred samotným hraním a je nevyhnutnou podmienkou na hranie. Nebolo to tak, ako si predstavuje súd, že pri samotnej registrácii bol žalovaný v stave, keď nebol ovplyvnený svojou psychickou poruchou, iba by sa zaregistroval v stave „normálnom“, teda vtedy, keď vie, že je to zlo, keď racionálne rozmyšľa, a následne by nehral, ale čakal by niekoľko dní na hru. Už samotnú registráciu vykonal žalobca pod vplyvom duševnej poruchy, v stave, keď ho jeho hlava alebo čokoľvek neovládateľné vo vnútri žalobcu nútilo hrať. Samotná registrácia bola v tom čase iba malou prekážkou stojacou pred žalobcom, aby mohol hrať. Takže žalobca pod vplyvom svojej duševnej poruchy nemal inú možnosť ako túto prekážku prekonať. Toto trvá tak niekoľko minút, nakoľko počítač žalobcu si pamätá jeho údaje ako adresa, dátum narodenia a podobne, takže stačí pár klikov, odsúhlasenie formulárovej zmluvy, následne hneď vklad financií, ktorý je tiež rýchlou záležitosťou, nakoľko počítač si pamätá aj číslo platobnej debetnej karty a hneď hrá. Už v konaní predložil dôkazy o tom, že hral hneď po registrácii na portáli žalovaného. Takže registrácia a aj každé vykonanie vkladu na hráčsky účet boli vykonávané bezprostredne pred hrou ako súčasť patologicky motivovaných činností spojených s hraním a s manipuláciou s finančnými prostriedkami, ktoré podľa znalca žalobca ovládať nedokáže. Tento fakt je potvrdený aj na inom mieste v znaleckom posudku, kde sa uvádza: „na nejakom predchádzajúcom portáli vylúčil z hry, ale potom mu preplo a našiel B. F., zaregistroval sa.“ Z toho je vidieť, že k samotnej registrácii došlo až po tom ako žalobcovi „preplo“. Ak teda súd vidí problém

v tom, že znalec v spojení s Registráciou na portáli žalovaného a bezhotovostnými vkladmi použil raz výraz znížená ovládacia schopnosť, bez uvedenia do akej miery je znížená, ale

v ďalších vyjadreniach mieru tohto zníženia znalec špecifikuje, keď uvádza že žalobca svoje konanie v situáciách súvisiacich s hraním svoje konanie ovládať nedokáže, tak už toto je zvláštne. V prípade stávkov znalec ani jediný raz nepoužil výraz znížená schopnosť svoje konanie ovládať, ale opakovane na mnohých miestach znalec konštatuje, že toto žalobca ovládať nedokáže. Rozhodnutie súdu prvej inštancie a jeho odôvodnenie v bode 9.12 je teda v priamom rozpore so závermi znalca a taktiež so súdom zisteným skutkovým stavom, tak ako súd v bode 7.9 uvádza, že ho zistil.

4.11. Podľa názoru žalobcu je napadnutý rozsudok nezmyselný. Ak by súd mal vôľu logicky racionálne uvažovať, tak vie, že keďže sa v dôkaze uvádza nadpriemerná inteligencia u žalobcu, tak je nad slnko jasnejšie, že by dobrovoľne takto nekonal. Nadpriemerne inteligentný človek by predsa dobrovoľne všetky svoje financie, všetok svoj majetok neminul na stávky, ktoré sú v rozpore so zdravým rozumom, na stávky na slabších súperov, ktoré sú vopred odsúdené na neúspech, a ak by aj náhodou slabší vyhral, nikdy mu to neprinesie zisk. Snáď si súd prvej inštancie nemyslí, že nadpriemerne inteligentný človek by dobrovoľne takpovediac „spláchol všetky financie do záchoda“ hneď ako sa k nim dostane, predal všetok svoj majetok, aby ho mohol takto spláchnuť, a zvyšok mesiaca by dobrovoľne žil úplne bez peňazí, v strachu, strese a dobrovoľne by sa vystavoval ťažkým depresiám, úzkostiam, samovražedným myšlienkam a podobne.

4.12. Aj zo záverov prvoinštančného súdu ohľadne hodnoty sporu v závere rozsudku je zrejmé, že sa s logikou a základmi matematiky (či už úmyselne alebo nie) nekomarátia. Nelogickosť veľaváženého súdu a priamy rozpor rozhodnutia voči dôkazom skoro stála žalobcu život, keď po tomto rozhodnutí bol v takom neskrutčne zlom psychickom stave, že to vďaka súdu skoro neprežil, a mal už napísaný list na rozlúčku, v ktorom uviedol, kto ho k tomuto sebapoškodzujúcemu skutku pohol, žiadal príslušné orgány, aby sa týmto osobám dôkladne venovali a veril, že aj médiá jeho zbytočnú smrť budú riešiť tak ako vraždu novinára.

4.13. Žalobca ďalej vo svojom vyjadrení zopakoval všetky argumenty uvedené v odvolaní, z ktorých podľa jeho názoru z hľadiska na závery znaleckého posudku nepochybne vyplýva, že on pri hre svoje konanie neovláda. Toto potvrdil opakovane aj znalec, potvrdil to aj ošetrojúci psychiater, potvrdzuje to zbierka zákonov a definície, potvrdzujú to aj znalci v iných konaniach, a preto podľa jeho názoru nemožno dôjsť k iným záverom, než k tým, ktoré uviedol.

5. Vo vyjadrení zo dňa 03.11.2023 žalobca uviedol, že vyjadrení zo dňa 11.10.2023 chcel urýchliť celý proces, nakoľko podľa jeho názoru za extrémne dlhú, pre neho priam likvidačnú dobu (podľa názoru žalobcu v rozpore s článkom 17 CSP.), viac ako 3 a pol roka súd prvej inštancie dokázal dať vyhotoviť doplnenie k znaleckému posudku a napriek jeho jednoznačným záverom rozhodnúť v priamom rozpore s týmto dôkazom, aj v rozpore s ostatnými dôkazmi. Aby však niekto nemohol povedať, že k tomuto vyjadreniu žalovaného nevyjadril v zákonnej lehote, ale ešte pred ňou, tak sa vyjadril opätovne, pričom odkázal na argumentáciu uvedenú vo vyjadrení zo dňa 19.10.2023, kde je uvedené všetko podstatné. Za týmto vyjadrením si stojí a v celom rozsahu odkazuje na skutočnosti v ňom uvedené.

6.1. Žalovaný v stanovisku zo dňa 06.11.2023 k vyjadreniu žalobcu uviedol, že na základe argumentov žalobcu v jeho vyjadrení k hodnote sporu opravuje chybne uvedené slovo vo vete v poslednom odseku svojho vyjadrenia zo dňa 06.10.2023, ktorá má byť v tomto znení: „V prípade, že by súd návrhu vyhovel z dôvodu duševnej poruchy žalobcu, domáhal by sa žalovaný voči žalobcovi zaplata sumy zo stávk, ktoré pre žalobcu skončili výhrou a ktoré on sám považoval za neplatné.“ Žalovaný týmto spôsobom reagoval na názor súdu uvedený v závere bodu č. 9.13 rozsudku, kedy žalobca v prípade výhry na webovom portáli považuje za platné právne úkony, ktoré mu zvyšovali konto hráčskeho účtu a za neplatné považuje len tie stávky, ktoré pre neho skončili prehrou, pričom takáto úvaha podľa názoru prvoinštančného súdu nie je správna.

6.2. Pokiaľ žalobca vo svojich podaniach objasňuje spotrebiteľskú povahu sporu, žalovaný s týmto jeho názorom nesúhlasil. Tvrdenie, že sa jedná o spotrebiteľskú povahu sporu len na základe toho, že žalovaný je dodávateľom, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť a žalobca je spotrebiteľ, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, ako aj na základe toho, že registrácia žalobcu a akceptácia

Herného plánu má podľa neho charakter formulárovej zmluvy, označil za veľmi zjednodušené. Na právny vzťah medzi žalobcom

a žalovaným podľa jeho názoru nie je možné aplikovať ustanovenie § 52 a nasledovných Občianskeho zákonníka. Jedná sa o právny vzťah, ktorý je upravený osobitným špeciálnym právnym predpisom, a to zákonom č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách (platným a účinným v čase schválenia herného plánu Ministerstvom financií SR) a neskôr zákonom č. 30/2019

Z. z. o hazardných hrách, ktorý nadobudol účinnosť od 01.03.2019. Herný plán v časti č. 4 Registrácia presne upravuje postup hráča, ktorý chce využívať služby žalovaného na jeho stránke. Pre registráciu je potrebné správne a úplne dokončiť všetky požadované polia

v predpísanom formulári, pričom formulár sa skladá z osobných údajov hráča a ďalších (neosobných) údajov potrebných pre identifikáciu pri prístupe k účtu. Vyplnenie formulára neznamena, že sa automaticky musí jednať o formulárovú zmluvu a následne o spotrebiteľský vzťah. Formulár obsahuje iba údaje o hráčovi, ktoré sú nevyhnutné na to, aby bol hráč identifikovateľný. Formulár však neobsahuje zmluvné ustanovenia týkajúce sa právneho vzťahu medzi hráčom a žalovaným. V prípade, že by bolo umožnené hráčovi meniť obsah formulára, nebolo by možné ho následne správne identifikovať pri jednotlivých hrách.

6.3. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný musel vedieť, že žalobca je patologickým hráčom a musel vidieť, že žalobca uzatvára obrovské množstvo stávok, a dokonca stávok takých, ktoré sú z logiky veci považované za vopred neúspešné, a teda nemajú žiadny zrejmy ekonomický zmysel a že žalovaný mal oznámiť príslušným orgánom akékoľvek podozrenie, že hráč porušil zákon č. 297/2008 Z. z., žalovaný poukázal na článok 5. Vedenie hráčskeho účtu, bod č. 3 Herného plánu žalovaného: „Všetky platby a transakcie preveruje B. F. v súlade so zákonom č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu v znení neskorších predpisov. Žalovaný uviedol, že tento zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osôb pri predchádzaní a odhaľovaní legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu a vzhľadom na predmet úpravy podľa jeho názoru nie je možné tento zákon aplikovať na konanie žalobcu.

6.4. Čo sa týka žalobcom tvrdeného zásahu do práva na spravodlivé súdne konanie, žalovaný poukázal na znenie § 191 ods. 1 a § 215 ods. 1, 2 CSP a uviedol, že úlohou súdu je rozhodovať na základe dôkazov. Súd prvej inštancie vykonal dôkazy, ktoré sporové strany navrhli, pričom tieto dôkazy následne vyhodnotil a rozhodol. Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie postupoval v súlade s citovanou právnou úpravou, pričom z jeho strany nedošlo k zásahu do práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie.

6.5. V súvislosti s konaním žalobcu ohľadom registrácie a bezhotovostných vkladov, ako aj samotných stávok, ktoré žalobca rozoberá vo svojich písomných podaniach, žalovaný uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami prezentovanými žalobcom, lebo na otázku, či bol žalobca schopný posúdiť a uviesť si následky svojho konania, keď: a/ sa registroval na webovom portáli žalovaného a b/ keď robil bezhotovostný prevod na účet žalovaného za účelom doplnenia hráčskeho konta, dal znalec MUDr. Ladislav Lauko vo svojom doplnení č. 1

k znaleckému posudku č. 12/2020 jasnú odpoveď: „Žalobca, ak sa zaregistroval na hernom portáli, vedel, že to robí preto, aby hral, ak posielal peniaze na účet, vedel, že za akým účelom ich tam posielal, nehral prvýkrát, vedel, že môže o peniaze prísť, v tomto zmysle teda je nutné povedať, že si bol vedomý účelu a možných následkov svojho konania - avšak týmto vedomím sa neriadil, možné riziká ignoroval a prevážilo pudenie k hre - tu do jeho rozhodovania vstupovali patologické psychické deje. Žalobca bol schopný posúdiť možné následky svojho konania, avšak mal zníženú schopnosť svoje konanie ovládať. Konanie žalobcu chápem tak, že bolo ovplyvnené hráčskou závislosťou, pričom jeho schopnosti vôľou odolávať závislosti boli oslabené aj depresívnym ochorením, na ktoré sa dlhodobo lieči.“

6.6. Podľa názoru žalovaného to, že má žalobca zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, neznamena, že nemá žiadnu schopnosť svoje konanie ovládať, a teda že svoje konanie neovláda vôbec. V ďalšom žalovaný zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

7. Ďalšie písomné podania odvolaciemu súdu neboli doručené.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), t.j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý záujem.

10. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

13. Žalobca v odvolaní namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP dopadá na všetky pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody, avšak vždy len za predpokladu, že tieto pochybenia mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zvyčajne pôjde o prípady nesprávne realizovanej mandukčnej povinnosti súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu, vypočutie svedka bez jeho poučenia o práve odoprieť výpoveď a podobne) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu.

15. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

17. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu možno konštatovať, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávanie za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania.

19. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré správne vyložil. Súd

prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal, ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil.

20. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne odôvodnil svoj právny záver o nedôvodnosti žalobou uplatneného nároku vo výške 20 817 eur, a to spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa pritom riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa síce súdom ukladá povinnosť odôvodniť svoje rozhodnutia, avšak túto požiadavku nemožno chápať tak, že súdy majú povinnosť dať podrobnú odpoveď na každý argument (napr. rozsudok ESĽP vo veci Van Hurk v. Holandsko z 19.04.1994, č. 16034/90, bod 61.) Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto smere skonštatoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je i právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/03 zo dňa 03.07.2003).

21. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zamietnutí žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 20.817 Eur s príslušenstvom ako plnenia žalobcom poskytnutého žalovanému na základe neplatných právnych úkonov urobených v duševnej poruche (patologické hráčstvo) na konštatovaní, že podľa výsledkov znaleckého dokazovania – na základe doplnku č. 1 zo dňa 26.01.2023 k znaleckému posudku č. 12/2020 vypracovaného znalcom MUDr. Ladislavom Laukom, žalobca netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle, nakoľko dokáže posúdiť možné následky svojho konania, teda vie vyhodnotiť, že práve hranie ho dostalo do veľmi nepriaznivej finančnej situácie, kedy prišiel o všetky svoje príjmy, zdravie a majetok. Znalec síce konštatoval, že ovládacie schopnosti žalobcu sú pri hraní znížené, preto pokiaľ má k dispozícii finančné prostriedky, neriadi sa svojím úsudkom a hrá napriek tomu, že opakovane prehráva stavené finančné prostriedky, avšak súd prvej inštancie zdôraznil, že znalec nekonštatoval u žalobcu úplné vymiznutie ovládacích schopností, ale len „zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje“. Súd prvej inštancie preto uzavrel, že nie sú splnené predpoklady v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre určenie neplatnosti právnych úkonov žalobcu, lebo aj keď žalobca trpí poruchou návykov a impulzov - trpí patologickým hráčstvom (gamblingom), jednoznačne dokáže posúdiť následky svojho konania, a to od zaregistrovania sa na hráčskom portáli, cez vklady na hráčsky účet až po jednotlivé stávky. Súd prvej inštancie dôvodil tým, že hoci znalec konštatuje zníženie a oslabenie ovládacích schopností, neznamená to ich úplné vymiznutie, pričom každý právny úkon urobený pod vplyvom znížených ovládacích schopností nie je možné považovať za neplatný.

22. Podstatnou odvolacou námietkou bola argumentácia žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané znalecké dokazovanie v kontexte ďalších ním predložených dôkazov - lekárskeho správ a posudkov, v dôsledku čoho nesprávne ustálil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil.

23. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej súd hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Skutkový záver sudcu, vychádzajúci z vykonaných dôkazov je vecou vnútorného presvedčenia a myslenia konajúceho sudcu. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, vyplývajúcej z čl. 15 základných princípov CSP, rozvinutej v paragrafe 191 ods. 1 CSP. Záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak, konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania (viď Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 729).

24. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepochybil v procese dokazovania, ani v procese hodnotenia dôkazov. Súd prvej inštancie správne dôvodil tým, že zistenie, či v danom prípade išlo o neplatné právne úkony žalobcu urobené pod vplyvom duševnej poruchy, bolo možné konštatovať len na základe odborného posúdenia znalcom z odboru psychiatrie a za týmto účelom nariadil znalecké dokazovanie. Vychádzal zo záveru Doplnku č. 1 k znaleckému posudku vypracovaného znalcom MUDr. Ladislavom Laukom, z ktorého vyplynulo, že žalobca za bežných okolností dokáže posúdiť možné následky svojho konania, a teda vie vyhodnotiť, že hranie môže skončiť s ťažkými finančnými stratami, že žalobca netrpí duševným ochorením v pravom zmysle a dokáže primerane okolnostiam predvídať následky svojho konania, že možné následky svojho konania si uvedomuje, ale sa nimi neriadi a že bol schopný posúdiť možné následky svojej registrácie na webovom portáli žalovaného ako aj bezhotovostných prevodov na účet žalovaného, avšak mal zníženú schopnosť svoje konanie ovládať, pretože do jeho rozhodovacích schopností vstupovali aj patologické deje, teda konanie žalobcu bolo ovplyvnené jeho hráčskou závislosťou, pričom jeho schopnosti vôľou odolávať závislosti boli oslabené aj depresívnym ochorením, na ktoré sa dlhodobo lieči. Súd prvej inštancie, vychádzajúc zo záveru znalca, že žalobca dokáže posúdiť možné následky svojho konania a že vie vyhodnotiť, že práve hranie ho dostalo do neprijemnej finančnej situácie, dospel k názoru, že nie je naplnený predpoklad v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre určenie neplatnosti právnych úkonov žalobcu, nakoľko žalobca nemá úplne vymiznuté ovládacie schopnosti a že bol schopný posúdiť následky svojho konania - od zaregistrovania sa hráčskom portáli, cez na hráčsky účet až po jednotlivé stávky.

25. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia v odsekoch 9.9 až 9.12 vysvetlil, akú skutkovú okolnosť zistil z Doplnku č. 1 k znaleckému posudku a ako sa s ňou vo vzťahu k právnomu posúdeniu veci vysporiadal. Skutočnosť, že súd prvej inštancie tento dôkaz nevyhodnotil podľa predstáv žalobcu, neznamená, že závery znaleckého posudku si mylne vyložil, respektíve, že ich nesprávne interpretoval, respektíve korigoval. Súd prvej inštancie totiž zohľadnil aj konštatovanie znalca o zníženej schopnosti žalobcu kontrolovať svoje stávkovanie, avšak zároveň vzhľadom na závery znalca o tom, že žalobca za bežných okolností dokáže posúdiť možné následky svojho konania a že vie vyhodnotiť, ako môže skončiť hranie, ale k hraniu ho vedú hráčske pudy, aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správnomu záveru, že v danom prípade nešlo o právne úkony žalovaného urobené v duševnej poruche, ktoré by ho urobili na tieto právne úkony nespôsobilým.

26. Súd prvej inštancie tiež trefne poznamenal, že nie každý právny úkon urobený pod vplyvom nutkania, či už hráčskeho (ktoré bolo znalcom konštatované v prípade žalobcu - poznámka odvolacieho súdu), nákupného, alkoholového alebo pod vplyvom inej závislosti možno považovať za neplatný právny úkon s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo by zakladalo dôvody na vydanie plnenia získaného z takého právneho úkonu titulom bezdôvodného obohatenia. V predmetnom spore je totiž aj podľa názoru odvolacieho súdu podstatné konštatovanie znalca, že žalobca jednoznačne dokáže posúdiť následky svojho konania, i keď ovládacie schopnosti má znížené, lebo hoci si možné následky svojho konania si uvedomuje, neriadi sa nimi, keďže hranie mu prináša pozitívne pocity z očakávania výhry.

27. V prejednávanej veci je navyše nesporné, že žalobca, ktorý v konaní vystupuje sám, bez zástupcu, doposiaľ nepožiadaval súd o obmedzenie svojej spôsobilosti nakladať s finančnými prostriedkami (v odvolacom konaní sám uviedol, že takéto obmedzenie pre neho vôbec nie je jednoduché); dovoľával sa len neplatnosti právnych úkonov súvislosti s registráciou na webovom portáli žalovaného a zo stávkami ním na tomto portáli realizovanými. Vo svojich písomných podaniach žalobca pritom poukazyval na rozhodnutia iných súdov, v ktorých bola konštatovaná neplatnosť právnych úkonov pre duševnú poruchu, konkrétne sa odvolával na rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 10Csp/12/2019 zo dňa 14.08.2019.

28. Predovšetkým je potrebné uviesť, že rozsudky okresných súdov nepredstavujú ustálenú rozhodovaciu prax a nie sú pre iné súdy záväzné, avšak aj bez ohľadu na to je odkaz na tento rozsudok nenáležitý, pretože rozhodnutie Okresného súdu Martin vychádza z iných skutkových zistení, najmä je z neho zrejmé, že v dôsledku duševnej poruchy bola schopnosť tam uvedenej žalovanej vykonávať právne úkony obmedzená súdnym rozhodnutím a bola jej ustanovená opatrovníčka. O takýto prípad však v preskúmvanej veci nejde, lebo žalobca spôsobilosť na právne úkony obmedzenú nemá ani čiastočne a z jeho vyjadrení možno usudzovať, že takýto stav, keď nie je akokoľvek obmedzený disponovať s finančnými prostriedkami, mu zrejme vyhovuje.

29. Aj v tejto súvislosti odvolací súd ďalej poukazuje na dôvody uvedené v odseku 9.13 napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie (okrem už konštatovaného nesplnenia predpokladov pre určenie neplatnosti právnych úkonov žalobcu) argumentuje aj nesprávnosťou postupu žalobcu pri vyčíslení výšky jeho údajného bezdôvodného obohatenia, keď žalobca vychádzal z potvrdenia vystaveného žalovaným, podľa ktorého ku dňu 05.12.2019 bol počet vsadených tiketov 5759, suma vsadených tiketov bola 126.046 Eur

a suma vyplatených tiketov bola 105.229 Eur. Súd prvej inštancie uvádza, že žalobca výšku bezdôvodného obohatenia vyčísľal ako rozdiel medzi vsadenými tiketmi a vyplatenými tiketmi (126.046 Eur – 105.229 Eur = 20.817 Eur). Podľa názoru prvoinštančného súdu však tento výpočet nie je správny, pretože na účet žalobcu vkladal po výhre v stávke prostriedky aj žalovaný a s týmito prostriedkami žalobca ďalej hral, preto v prípade týchto prostriedkov nemohlo dôjsť k násobeniu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Žalobca teda v podstate v prípade výhry na webovom portáli považoval za platné tie právne úkony, ktoré mu zvyšovali konto hráčskeho účtu a za neplatné považoval len tie stávky, ktoré pre neho skončili prehrou.

30. Hoci žalobca vo svojom odvolaní vyjadruje nesúhlas s takýmto hodnotením prvoinštančného súdu vo vzťahu k vyčísleniu jeho nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia a tieto úvahy súdu označuje za nelogické, odporujúce pravidlám matematiky, odvolací súd zastáva názor, že názor prvoinštančného súdu je správny, pretože žalovaný sa v takom prípade potom skutočne dovoľával neplatnosti iba tých právnych úkonov, ktoré mu priniesli v stávke prehru, pričom platnosť právnych úkonov, na základe ktorých vyhral

a peňažné prostriedky boli pripísané na jeho hráčske konto a ktoré potom ďalej používal v hre, nenamietal. Takéto selektovanie právnych úkonov podľa ich výhodnosti pre žalobcu a následne vyvodzovanie neplatnosti len právnych úkonov pre žalobcu nevýhodných je za danej situácie vylúčené. Možno tiež uzavrieť, že žalovaný by sa tak prípadne mohol bezdôvodne obohatiť nanajvýš z vkladov, ktoré na hráčsky účet vložil samotný žalobca, avšak nie z prostriedkov, ktoré žalobca použil z výhry od žalovaného ako vklad sa na ďalšiu hru.

31. Pokiaľ sa žalobca v odvolacom konaní domáhal aplikácie ustanovení na ochranu spotrebiteľa v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež ustanovení zák. č. 297/2008 ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu znení neskorších predpisov, odvolací súd zdôrazňuje, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa spravoval osobitným právnym predpisom - zákonom číslo 171/2005 Z.z.

o hazardných hrách a schváleným herným plánom, ktorý žalobca akceptoval. Žalovaný prevádzkoval stávkové hry v súlade s rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky tak, ako to vyplýva z dôvodov uvedených odseku 7.5 napadnutého rozsudku. Žalobca nešpecifikoval, v čom žalovaný voči nemu ako spotrebiteľovi v ich zmluvnom vzťahu postupoval nekalo, v rozpore so zákonom, prípadne ktoré zmluvné podmienky a z akého dôvodu bolo potrebné považovať za neprijateľné. Žalobca taktiež nezrejmil ani to, na základe akých skutočností mal žalovaný oznamovať príslušným orgánom akékoľvek podozrenie, že žalobca porušil zákon číslo 297/2008 Z.z. upravujúci práva a povinnosti fyzických osôb pri predchádzaní a odhaľovaní legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu; navyše táto odvolacia námietka predstavuje v odvolacom konaní neprípustnú novotu s poukazom na ustanovenie § 366 CSP, lebo ako prostriedok procesného útoku nebola žalobcom uplatnená v konaní pred súdom prvej inštancie.

32. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol vo veci na základe riadne odôvodnených skutkových a právnych záverov a jeho rozhodnutie, ktorým bola žaloba zamietnutá, je správne a zákonné. Správne rozhodol aj o trovách konania, keď v spore úspešnému žalovanému priznal nárok na ich náhradu proti neúspešnému žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP.

33. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v podrobnostiach odkazuje na jeho odôvodnenie (§ 387 ods. 2 CSP).

34. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, priznal nárok na ich náhradu proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).